

1. Vietor zosilnel a oheň iba tlel, iba tlel,
konáre stromov sa podobali rukám mŕtvych tiel,
noc mala chladný dych a voňala napätím, napätím,
a dusivé ticho nikto nerušil.
Tma striedala sa len s temnotou a ráno bolo najďalej,
iba mesiac žiaril divným svetom
a pretínal môj sen, pretínal môj sen.
2. Náhle som zmeravel, blízko sa pohol tieň, pohol tieň,
ten vlk stál pri mne a od chladu sa chvel,
zuby ako z mliečnej hmly, v očiach divý lesk, divý lesk,
keď clivo zavyl, nebom sa mihol blesk.
Krv zanechával v svojej stope, niekto mu ublížil,
od tuláka čakal pomoc v chvíli,
keď sám už nemal síl, sám už nemal síl.
3. Bolo vidno, že má hlad, dávno nič neulovil, neulovil,
a tak som vlastnú stravu na dva diely rozdelil,
na vďaka vlčích očí nikto z vás by nevsadil, nevsadil,
no dravec stráca krutosť, keď človeku uverí.
Ten vlk sa potom túlal so mnou po ďalekých prériách,
lepšieho priateľa v tomto kraji
som nemohol mať, som nemohol mať.